

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy óra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Küldőhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézandó.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ázsiai állapot.

Pécs, 1900. dec. 28.

Közigazgatásunkról szólva a kormányparti sajtó szeret ázsiai állapotokról beszélni, hogy ezzel is hangulatot csináljon az államosítás mellett, mert mindezeket az ázsiai állapotokat természetesen az önkormányzatnak, a közigazgatási tisztviselők választott voltának tulajdonítja.

Nem akarjuk a létező bajokat leplezni, de azt már határozottan kétségbe merjük vonni, hogy a tisztviselők kinevezése lenne az a csudaorvosság, a mely ezeket a bajokat egy varázsütésre eltüntetni képes lenne; hisz van a közigazgatásnak akárhány ága, a melyet eddig is állami tisztviselők láttak el s a melyekben a visszaélések, a polgárok alaptalan zaklatása csak úgy napirenden vannak, mint a választott tisztviselők által ellátott megyei adminisztrációban. Utalunk csak a pénzügyi igazgatásra s mindenki igazat fog adni állításunknak. Aztán a törvényhatósági közigazgatásban is van Tisza Kálmán törvényének jóvoltából elég kinevezett tisztviselőnk s kérdjük, mennyivel jobbak ezek a törvényhatóságok választott tisztviselőinél; nem is szólva arról, hogy a tisztviselők választására is a kormány főispánjai utján döntő befolyást gyakorol a kijelölésnél, azok működésére pedig a fegyelmi eljárásnak végső fokán szintén mindenható ingerenciával bír.

Ne áltassa tehát magát senki azzal, hogy az államosítás végét fogná vetni az ázsiai állapotoknak, mert ha a kormány komolyan fogná a dolgot s eljárásában csakugyan a közigazgatás javítása és nem kortesérdek vezérelné, annak az ázsiai állapotnak a most rendelkezésére álló eszközökkel is játszva végét vethetné. Egészen máshol kell keresni a baj gyökerét s így az orvosság is más lehet, mint a kormány mindenhatóságának kiterjesztése az államosítás útján.

Ha ázsiai állapotokról akarunk beszélni, ne a tisztviselők választását emlegetjük, mert ez nem ázsiai divat, hanem éppen a Nyugat legműveltebb és legszabadabb nemzeteinél szokásos. Hanem ázsiai állapot igenis az, hogy a tisztviselők javadalmazása — főleg az alsóbb fokozatokon — olyan nyomoruságos, hogy abból tisztességesen megélni, a családot az ál-

lásnak megfelelően ellátni csakugyan lehetetlen s ez bizony szinte csábítja a nyomorgó tisztviselőt a visszaélésre. Miért tolja el az állam a közigazgatási tisztviselők fizetésrendezését mindig az államosítás utáni időre? Mert tudja, hogy maga az államosítás nem lenne elegendő kifogástalan tisztviselői kar megteremtésére, hanem azt el is kellene látni megfelelő javadalmazással. Nos hát próbálja meg ezt a választott tisztviselőkkel s meg fogja látni, hogy az óhajtott célt el lehet érni államosítás nélkül is.

Aztán, ha ázsiai állapotokat akar látni a kormány, mért nem néz körül a saját portáján s mért söpör mindig a mások küszöbe előtt? Mert hát az csakugyan ázsiai állapot ám, hogy Magyarországon, akár állami, akár törvényhatósági hivatalokban, ismeretlen a szolgálati pragmatika. Azért a nyomoruságos fizetésért tét-lelkét adja el nálunk a tisztviselő; lehet még oly szorgalmas, még oly lelkiismeretes, soha sincsen biztosítva zaklatások ellen, mert nincsen szigorúan szabályozva sem kötelessége, sem joga, ha ez utóbbiról a főlebbvalókkal szemben nálunk egyáltalán csak beszélni is lehetne. Akire a főlebbvalónak pikje van, el van veszve. Ha csak a hozzá utaltakat látja el: lusta; ha önszántából keres munkát: mindenbe beleüti az orrát; ha a sablonokhoz tartja magát: buta; ha önállóan dolgozik: fantasztá rebellis; ha visszavonultan él: nem felel meg az állás tekintélyének; ha részt vesz a társadalmi mozgalmakban: üresfejű streber. Szóval bármit és bárhogyan cselekedjék, beléje kapcaskodnak, mert nem áll a rendelkezésére semmiféle írott törvény, a mely a szolgálati viszonyt szabályozva, megvédelmezné őt az alaptalan és igazságtalan zaklatásoktól.

Beismeri a kormány is, hogy ez tarthatatlan állapot s azért igéri is a szolgálati pragmatikát, de csak az államosítás utáni időre. Nos hát hol van ebben a ráció? Szolgálati pragmatikának jogállamban lennie kell, bármilyen rendszer szerint nyeri is a tisztviselői kar a mandátumot a közhatalom kezelésére; mi akadálya van tehát a szolgálati pragmatika megalkotásának az államosítás keresztülvitele előtt?

A kormány és a törvényhozás szükségesnek látta a munkás és a munkaadó,

sőt a földbirtokos és a gazdatiszt közti jogviszonyt is törvénnyel szabályozni; éppen csak a tisztviselői kar ne tarthatna erre igényt? Persze, mert a kormány ezen a téren csakugyan ázsiai álláspontra helyezkedik s a mandarinoknak a kezébe adja az alárendeltek üstökét, hadd ráncigálják azt tetszésük szerint az önkényüleg magyarázott szolgálati érdek szent nevében.

S ha mindezt látja az ember; ha tapasztalja, hogy mint gyalázzák az önkormányzati közigazgatást, mikor a saját hivatalaikban sem folynak különben a dolgok; a mikor a létező bajoknak minden igazán hathatós orvosságát, a fizetésrendezést, a szolgálati pragmatikát csak az államosítás mellett s annak keresztülvitele után ígéri megadni: akkor aztán higgyen az ember annak a nagyhangú frázisnak, hogy a kormány tisztán a közigazgatás javítása érdekében erőlteti az államosítást s ebben nem az a szándék vezérli, a mi különben minden hatalom természetében rejlik, hogy mindenhatóságát kiterjessze minden teremtett lélekre, de különösen azokra, akikre a közhatalom kezelésének bármily parányi része is bízva van.

Városi közgyűlés.

(Második nap.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. dec. 28.

Ugy látszik, a tegnapi »puccs«, hogy kibuktatták a »bal mezők« szavazói a jobb oldal jelöltjét, Aidinger Jánost a közigazgatási bizottságból: elvette ennek a kedvét, mert a mai folytatolagos közgyűlésre nem valami sokan jöttek össze a jobboldalon, melynek üres padosoraival szemben a baloldal padosorai most is tele voltak. Hja, ma már sem Aidingerért nem kellett hiábavaló harcot állni, sem választás nem volt; csupán csak a város érdekeit érintő »unalmas« ügyeket tárgyaltak.

Pont kilenc órakor nyitotta meg báró Fejérváry Imre dr. főispán a mai folytatolagos közgyűlést s első sorban a tegnapi ülés jegyzőkönyvét olvasta fel Tróber Aladár dr. főjegyző, a mi jó félóráig tartott.

A jegyzőkönyv ellen kifogást senki sem emelvén, az hitelesített s következtetett a tárgysorozat huszonegyedik pontja,

a városi kőbányák

bérbeadása s a város részére szükséges kavicsszállításnak biztosítása iránt tartott árlejtés tárgyában kelt gazdasági választmányi, illetve tanácsi előterjesztés.

A BÉKA!

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy raktáron vannak szép, újdivatu női ruhaszövetek, flanellek, selymek, zephir és barchetek, továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Ágyterítők, függönyök, szőnyegek, selyem- és caschnir-paplanok és menyasszonyi kelengye. — Műdjában áll tehát mindenkinek az őszi és téli saisonra szükségletét kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni. **Irgalmasok-utca 10. Saját házában.**

— Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legújabb és legjobb minőségben. —

Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsos olvasta fel a jelentést, mely szerint külön ajánlatot kívántak az árlejtésen a város bel és külterületének pécsi kővel fedésére vonatkozó szállításokra a pécsi bányákból és külön a zobáki bányából. **Papp István** eddigi vállalkozó 1260 kor. évi bérért volt hajlandó pécsi követ szállítani; **Mathievics Mátás** pedig a zobáki és pécsi kőszállításra együttes ajánlatot adott s 1440 kor. évi bérért ajánlkozott a szállításra. A tanács javasolja az ő ajánlatának elfogadását s a püspöki uradalommal a zobáki bányára nézve három évre a bér szerződés megkötését, mely szerint az uradalom 4800 □ öl területet ad bérbe évi 600 kor. bérért s e területen kétezer m³ kő bányászható. Ezen felül minden m³ után 30 fillért fizet még a város.

Krisztián György ellene szól a javaslatnak. A zobáki kő drága és egyenetlen. Van a Mecseken jó kő; csak kellően meg legyen törve és jól földve. Maradjunk csak a mecseki kőnél.

Czirer Elek dr. tisztí főorvos egészségi szempontból kifogásolja a mecseki követ. Utcaink porosak és sárosak; terjesztője ez a fedanyag mindenféle ragálnak. Pártolja a tanácsi javaslatot.

Cirják Ignác magáévá teszi a főorvos felszólalását. A mi kövünk a legtöbb helyen nem felel meg. Két rossz közül a jobbat választjuk s ha drága is a zobáki kő, javításánál sokat megtakaríthatunk, mert háromszor olyan tartós, mint a pécsi. Mutatja a sörház utca, melynek egy részén két év óta jó állapotban van a zobáki kövezés.

Muttnyánszky Béla a pécsi kő mellett van. A zobákit ellenzi, mert drága. Különböztet a figyelmet a Dráva-murvára s kéri, adatokat szerezzenek be erre vonatkozólag. Ott van Zágráb; ennek utcáin Dráva-kavicsot használnak s köztisztasága, utai közállapota példás. Indítványozza, hogy egyelőre tovább szállítsák a pécsi követ s tanulmányozzák a Dráva-kavicsot s a jelentést vegyék le a napirendről.

— Nem lehet! hangzik a közbekialtás.
— Mért nem lehet?
— Majd kifejtjük, teelik az ellenvéleményen levők s Muttnyánszky ajánlja a kérdés tanulmányozását.

Oberhammer Antal szerint ez esetben

az egész jelentést le kell venni a napirendről. Különböztet a kérdés előkészítése legfeljebb 2—3 hónapot igényel s addig kavics szállításra szükség nem lesz.

Muttnyánszky Béla eltekint tehát a pécsi kőszállításnak addig is bérbeadásától s az egész jelentést levétetni kéri a napirendről.

Lieber György szerint a pécsi kő az olcsóbb s emellett van. Az a hiba azonban, hogy a két szállítást egyesítetten adták ki. El kell különíteni a pécsi kőre és a zobáki kőre nézve is a szállítást s új árlejtést kell tartani mindegyikre külön-külön. Ez a város érdeke, hogy mindegyiket a legolcsóbb ajánlattevő nyerve el.

Rauch János főmérnök szakszerű beszédben alaposan ismerteti a zobáki kő és a pécsi kő közötti különbséget. Próbát tesznek csak egyelőre a zobáki kővel; ki fogják a pályautcát a Bedőig kövezni vele. Ajánlja a tanácsi javaslatot elfogadásra. Ha az árlejtést külön választják, akkor az eddigi feltételek mellett a régi vállalkozó kezében maradjon a pécsi kőszállítás; a zobáki szállítására pedig külön árlejtés tartandó. Lehet három hónapi időt venni erre s ez idő alatt Muttnyánszky indítványára nézve is beszerezhető az adatok.

Muttnyánszky Béla ehhez hozzájárul, azaz a kikötéssel, hogy a püspöki uradalommal a szerződés addig meg nem köthető, mert ha csak kísérletezni akarnak a zobáki kővel, az nagyon drága lenne három évre ezernyolcszáz koronaért.

Fekete Mihály tisztí főügyész megnyugtatóul kijelenti, hogy a szerződés megkötésére 3—4 hónap beletelik, mert a kérdéses terület ma még erdő, melyhez földmívelési miniszteri engedély és telepengedély szükséges, hogy bányászható legyen.

Rauch János megjegyzi, hogy a kísérletezés három éven át, minden évben egy-egy utcán történik a zobáki kővel s nem drága az évi hatszáz korona.

Vidákovits György ellene van a szállítás különválasztásának. A szállító egyikből engedett azért, hogy a második is övé legyen. Ez a legkedvezőbb mód utcáink rendezésére s épen ezért ne vegyük le a javaslatot a napirendről, hanem fogadjuk el teljes egészében.

Lieber György hivatkozik a város érdekére, hogy mindkét ajánlatnál külön-külön a

legolcsóbbat kell elfogadni. A kőszállítás a mostani időszakban nem lévén sürgős, ragaszkodik indítványához.

Majorossy Imre polgármester ez indítványt határozottan hátrányosnak tartja. Szükséges, hogy a két szállítás egy kézben legyen.

A tárgy ki lévén merítve, a főispán első sorban is a tanácsi javaslatot bocsájtotta szavazás alá, melyet a nagy többség el is fogadott változatlanul.

A tárgysorozat többi pontjain

apróbb ügyek

szerepelvén, azokat gyors egymásutánban s megrikkult padosrok előtt tárgyalta le a közgyűlés.

A szigetikülvárosi iskola építkezési költségeinek fedezésére — míg a regálékötvény eladható lesz — a Pécsi Takarékpénztártól 6% kamat mellett, félévi felmondásra kétszáz ezer korona kölcsön felvételét határozták el.

A városi zab, tengeri és daraszállítást **Spitzer Jakab**nak adták ki.

A városi rendőrök stb. ruhaszállítását **Krausz Simon** nyerte el.

Ugyanazok részére a csizmaszállítást **Greksa József**nek adta ki a közgyűlés. Itt **Cirer Elek** dr. tisztí főorvos kérdezte, hogy a városi dezinfektorok benne vannak-e?

— Azok is, felelte **Oberhammer Antal**, az előadó helyettes gazdasági tanácsnok.

— A csizmában? Kockáztatta meg a kérdést **Záray Károly**, a mi hangos derűtséget keltett.

A Heindlhoffer-féle városi házban levő vendéglő helyiségének bérletét **Dürnbacher Mihályról Hirschfeld Simu**elre ruházták át.

A szigetikülvárosi iskola kövezési munkálatait hasonlóképen átruházták; még pedig **Szinger Rudolfról Papp István**ra.

A Mischel-féle városi földből félhold szántóföldet **Mathievics György**nek adták ki évi 23 korona bérért.

A papnövelde előtt létesített aszfaltjarda költségeihez a város részéről egyharmadrészből hozzájárulást határoztak el.

A villamos telepen létesített vízhűtő-toronyra nézve a kárigényről lemondó nyilatkozat aláírására a polgármestert felhatalmazták.

Keller Józsefnek karhatalommal helyreállított háztetőzete kijavítási költségét, 42 fo-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A jótett bére.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: **Tihanyi Károly**.

Brenner Laci felkelt a makaózó kompanyia asztalától. Szörnyen halavány arca megadta a választ korai eltávozásának. Egész pénzét, ötszáz forintot vesztett e kedves játékon. Ahogy a fűtött folyosóra akart indulni, hogy ott magára adassa télikabátját, lábai megtagadták a szolgálatot s bizony elesik, ha a Péter pincérbe nem kapaszkodik.

Péter, a főpincér, egy puha plüs karszékbe kalauzolta Lacit s aztán sorsára hagyta egy darabig, míg egy párolgó punschot tett elébe a vörhenyeges márványasztalra. Laci bambán nézte Péter szorgoskodását s aztán felhajtotta a punschot, melytől aztán nagyot krakogott, köhögött; nagyon erősre készítettek. Aztán feltűnt neki, hogy a Péter pincér mindig ott settenkedik mellette. Ejnye no, most nem tudom már, mit nem fizettem ki Péternek — gondolá Laci, de aztán megkérdezte a főpincértől.

— Dehogy! Minden ki van fizetve nagyságos uram, teljesen rendben van.

— Mert hát ha tartoznám még valamivel, arra kellene kérnem, hogy várakoznék arra az összegre, mivel semmiféle pénzem, de egy fillérem sem maradt, mind ott van...

s odabökött a jobb keze mutató ujjával a makaózó asztal felé.

— Igen, tudom; hát az nem olyan nagy baj nagyságos uram; mert iszen... ha... azonban... de hát...

— No Péter, mi az Isten csudája találta magát, mit akar mondani? Teremtugyise azt hinné az ember, hogy nem bír a nyelvével!

— Na ja! Azt akartam kérdezni a nagyságos urtól, hogy tisztességes uton akarna-e ezer forintot keresni néhány perc alatt?

Brenner Laci csudálkozva nézett a kajjalábu pincérre, aztán midőn annak becsületes arckifejezése meggyőződte arról, hogy nem valami confidens tréfát enged az meg magának vele szemben, kérdé:

— Hát aztán mi az, Péter uram?

— Mielőtt elmondom, engedje meg e kérdést: Becsületes, jóra való embernek hisz engem a nagyságos ur?

— Annak.

— Meg van arról győződve nagyságos uram, hogy az esetben, ha korcsmáros leszek, vendégeim meg lesznek velem elégedve?

— Meg.

— Nos hát, most már megmondom, hogy szerezhet nagyságos uram ezer forintot néhány perc alatt. Nagyságodnak igen jó barátja **Mekényessy Alfréd** báró ur, ha az engem protezsál, akkor ezen a helyen gazda leszek s nem főpincér. Ha tehát nagyságod a báró urat arra kéri, hogy reám szavazzon a kibérlésnél, akkor a nemesi kaszinó bérlete az enyém. Holnap délben dől el, ahogy nagyságod tudja, így tehát nagyságodon függ, hogy

ezer forintot szerezzen meg, dacára annak, hogy nagyságod még csak harmadéves jogász.

Brenner Laci elkacagta magát:

— Már késő, kedves Péterem, már késő.

Már ötezer forintot ígért egy vidéki vendéglős, ha megszerzem neki a nemesi kaszinót; adott is ezer forint toglalót! Igazán sajnálom, azonban Péter barátom meg fogja engedni, hogy ötezer forint több egy ezernél.

— Ötezer forintot!! dadogá Péter elhalványodva. Ki lehet az a bolond?

— Hja, azt nem árulhatom el, Péter barátom.

Péter tördelte kezeit, de annyira még sem volt kétségbeesve, hogy meg ne látta volna, hogy a makaózók asztalán álló pohár ismét megtelt kártyapénzzel. Odalépett s midőn azt kiüríté — visszatért **Brenner Laci**hoz, ki szivartárcájával volt mélyen elfoglalva.

— Nagyságos uram!? Ugy-e kérem tréfálni méltóztatott az előbb? — hebegé a kajjalábu.

— Mi az?

— A mit az előbb méltóztatott mondani, ugyebár az tréfa volt?!

— Nem tréfa, éhes vagyok. Hozzon valami hideg szárnyast és egy kis üveg tasnádi bort; de gyorsan, mivel még haza kell mennem átöltözködni.

— Nem azt értem nagyságos uram, hanem...

— Eh! hagyjon békén Péter, siessen éhezem.

Péter repült s csakhamar Laci előtt

rintot, leirták, mert az illető ismeretlen helyre költözött és örökösének nincs semmijök.

Hasonlóan leirták a hatház-utca 16. számú háznak karbatalommal teljesített aláfalazási költségét, mert a tulajdonos, mikor a rendőrség a házat megcsináltatta, azt nyomban eladta. Itt utasították is a rendőrkapitányságot, hogy hasonló esetekben a költségeket az illető házakra betáblázza, hogy a várost ehhez hasonló hárok ne ériék. Hasonlóképpen a kertes követelések közé vették a Ponauer József terhére szóló földbért is.

A Vörösmarty-szoborra kétszáz koronát szavazott meg a közgyűlés a Tanács előterjesztésére s

öt szabályrendelet

következett ezután. Első volt a szarvasmarha és sertésnyésztés ügyében alkotott szabályrendelet, mely a bizottsági tagok között szétosztván, azt mindenki megismerhette s így a közgyűlés felolvasatlanul elfogadta.

Elfogadták a korcsmai hitelről szóló szabályrendelet módosítását is, hogy a hitel hat forintról hat koronára szállított le.

A fogadók, szállodák stbiről szóló szabályrendeletnek a belügyminiszter kívánalmai szerinti módosítása tudomásul vétetett.

A közbiztonsági szabályrendeletnek a sertések tartására vonatkozó része oda módosított, hogy oly utcákban, melyek egyik oldala a belvárosban, a másik a külvárosokban fekszik: mindkét oldalon lehet sertéseket tartani, de négynél többet nem.

A cselédszerzésről és foglalkozás közvetítéséről szóló szabályrendeletben az iparos segédek helyszerzési díjai is meghatározottak. És pedig: fizető pincér után a fizető pincértől 6 kor., a gazdától 3 kor.; pincér után a pincértől 2 kor., a gazdától 1 kor.; a pénztárosnő után a pénztárosnőtől 4 kor., a gazdától 2 kor.; egyéb iparossegédek után a segédétől 1 kor., a gazdától 60 fillér szedhető.

Két köszönet.

Az Erzsébet királyné emlékére emelendő Örökimádás templom bizottsága megköszönte a városnak, hogy a templomra száz koronát adományozott. Tudomásul vétetett.

Hasonlóan tudomásul vétetett Vajda Ödön, zirci apátnak és a pécsi zirci főgimnázium tanárikarának köszönő irata Incédy Dénes emlékének megörökítéséért

Kérvények.

A ferencendi szerzet az eddigi községi adó elengedésének a folyó évre is leendő megadását kérte.

Bolgár Kálmán szólalt fel itt s kívánta, hogy a szerzet viszonya Pécsvárosához tisztáztassék. A szerzet plébániai teendőket végez s itt ingatlanokat szerzett. De most lényeges változás állt be kebelében s egészen más rend helyezettett ide, mint a régi. A »canonica visita«-bizottság utasították, hogy derítse ki, milyen jogi viszonyban van a szerzet a várossal? Mit kötött ki esetleg feltételül a város a plébánia vezetésénél s minő ellenszolgáltatást ad a szerzetnek? Ez a változás miatt nemzetiségi szempontból és szükséges, hogy kideríttesék. Feltételesen megszavazza az elengedést, de kéri az ügynek tanulmányozását s felvilágosító jelentés tételét

Majorossy Imre polgármester ez ellen nem tesz kifogást. A plébániák ügyeinek rendezésénél sorba jön a ferencendi is s akkor megteszik ez ügyben a jelentést. Különbén a szerzet csak azt kéri, a mit más plébániáknak is megad a város. És a szerzet mindig hazafiasan működött s ma is úgy működik.

Erre a közgyűlés elfogadta a tanács javaslatát, megadván az adóelengedést, Bolgár indítványával együtt kiadván az ügyet a »canonica visita«-bizottságnak.

Obenhauser Mari és Nendvich Vilma óvónőknek a korpótléket megszavazták.

Homann Anna és Krisztina kérvényére, elhalt atyjuk után, kétszázhetven korona temetkezési pótléket szavazott meg a közgyűlés.

Steinkopf Lajos rendőr, munkaképtelen lévén, végkielégítés útján való elbocsájtásért folyamodott. Kiadták kérvényét munkaképtelensége megvizsgálása céljából az etéren működni szokott ötagu bizottságnak. Cirják Ignác itt felszólalt, hogy rendőreink csak papiroson vannak teljes létszámban. A rokkantakat el kell bocsájtani. Ugyis kevés a rendőr s ezek között is van még hetvenéves is és több olyan, a kit már szolgálatra használni nem lehet. Ezek kiselejtezését a polgármester meg is ígérte.

Fodrócy Gyula, szolgálatából elbocsájtott erdőőr, a nyugdíjalapba befizetett járuléki visszatérítését kérte. A közgyűlés a nyugdíjszabályzat értelmében megtagadta a kérelem teljesítését.

Özv. Schwarz Alajosné felebbezését, a fia után kivetett illetőségi díj tárgyában elutasították,

Özv. Járányi Mihálynénak a tiz év óta kapott kegydíjat most is megszavazta a közgyűlés.

Pécsi illetőségű Stadlinger Johannának, ki Grácban lakik s hetvenötéves és munkaképtelen, az eddig élvezett négy forint havi segély helyett havi hat forintot állapítottak meg.

Megyei átiratok.

Háromszék vármegye a nemzetiségi törvény módosítása iránt feliratot intézett a képviselőházhoz. A hatóságok magyar nyelvű levelezéseit és írásbeli eljárását sürgető feliratot a közgyűlés pártolni határozta el.

Tudomásul vették Jásznagykun-Szolnok megye átiratát, melyben értesíti a várost, hogy a köztisztviselőknek községi pótdó alá vonása iránti kérvényét partolja.

Ellenben ad akta tették Szabolcsmegye amaz átiratát, melyben a köztisztviselőknek mindennemű adó alól való felmentését kérő feliratát pártolni kéri.

Csanádmegye átiratát a korcsmahitel teljes beszüntetése iránt mint tárgytalant mellőzték, mert a korcsmahitelt épen a mai közgyűlés szabályozta

Ezzel a tárgysorozat utolsó, ötvenharmadik pontja is, letárgyaltván, a főispán a törvényhatósági bizottságnak boldog újévet kívánt s lelkes éljenzések között berekesztette a közgyűlést öt perccel tizenegy óra előtt.

Hirek.

Pécs, 1900. dec. 28.

Napirend 1900. december hó 29-én.

Naptár: szombat, dec. 29. — Róm. kath.: Tamás. — Prot.: Dávid — Gör. kel. (dec. 16.) Aggysz. — Zsidó: Tebeth 7. — Nap két 7 óra 51 perckor; nyugszik 4 óra 12 perckor. — Hold két délelőtt 12 óra 1 perckor; nyugszik éjjel 11 óra 56 perckor. — Hold első negyede éjjel 3 óra 4 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: északon csapadék, fagypony körüli hőmérséklet.

Canl Felits hangverseny a színházban d. u. 4 órakor.

Színház: »Rip van Winkle«, operett.

terítve volt s az óhajtott hideg szárnyas ott állott a borral egyetemben.

Péter vagy tiz lépésnyiről argusz szemekkel leste, hogy mikor teszi le Laci a villát. Soká kellett várnia, mivel Brenner Laci lassan, méltóságáteljesen evett. Midőn végre valahára elkészült evésével, melyet reggelizésnek lehetett tekinteni, lévén reggeli négy óra. Péter mohón sietett hozzá, hogy az edényeket elszedje.

— Nagyságos uram, hát ötezer forintot kap attól a vidéki vendéglőstől?

— Ühüm! — hangzék Laci szájából.

— Sz! az rettenetesen sok! Akkor hát le kell mondanom . . .

— Úgyám! Csak, hogy hire megy ám a kaszironak a forgalma; azt hiszi, hogy a bécskai, — ejnye ne, mivel majd, hogy kiszaladt a számon a neve — azt hiszi, hogy az az ember bolond? Jól tudja az, hogy azt az ötezer forintot egy hónap alatt megszerzi.

— Oh dehogy, dehogy; hisz én csak tudom. Szegény ember, ennyi pénzt adni ezért az üzletért!

— No most Péter, számolja össze s holnap délben megfizetem. Megyek haza. Jöjjön, segítse fel a kabátomat. Laci nyujtózkodva kelt fel helyéről s indult a folyosóra.

— Nagyságos ur!!

— No, mi az?

— Hát, ha én is megadnám az ötezer forintot?!

— Nem lehet. Hat ezeret kell adnia.

— Ötezer ötszáz! Nagyságos uram! Szegény ember vagyok ám én nagyon.

— Azaz, hogy magának nyolcvannégyezer forintja van a takarékpénztárban! — mosolygott Laci.

— Nekem???

— Igen; vagy talán nekem adja azt a pénzt? Van nálam papír, bemegyünk Péter, irassa rám a szegénységét?

— Hát adok hatezer forintot nagyságos uram; de tudom, hogy tönkre megyek. Sóbajtá a kajjalábu Péter.

— Akkor hát hagyjuk abba Péter; a világért sem venném a lelkemre, ha maga tönkre megyen. — Hagyjuk abba. Isten vele Péter!

— Nem, nem, nem; csak tréfáltam nagyságos uram!

— Nos, hát akkor ide hamar az ezer forinttal, hogy még ma reggel visszaadhassam a foglalót annak a vidéki embernek.

— E-z-e-r forintot? Dadogá Péter.

— Természetesen, hát nem értett meg? Eh! hagyjuk az egész dolgot, unom már, meg aztán sietek haza . . .

— Hisz itt van kérem, nálam, tessék . . .

— Hohó! Most jöjjön, menjünk a könyvtár-szobába, ott megírjuk a kötelezvényt, hogy maga tartozik nekem még ötezer forinttal abban az esetben stb.

— Merjünk.

Brenner Laci harmadéves jogász, testi-lelki jó cimborája, Mekényessy Alfréd báró révén a mágnás kaszinóban bejáratos volt, mint vendég.

Apja, az öreg Brenner Kistót bánáti földesur, ki raffinált gazdasági politikájával, meg a bő termés segélyével tőrhetően gazdag ember volt. Azonban . . . ez az azonban szó sokat levon Laci értékéből (persze anyagi értékét értve) mivel Brenner László harmadéves joghallgató ur a kilencedik fiugyermek a Brennerék családjában, kevés örökrészre számíthatott Laci. Tegnapelőtt az öreg Brenner ötszáz forintokat küldött fiának azzal, hogy ez az utolsó pénzküldeménye ez évben s ha ez nem lenne elég, vagy ha ellumpolná, akkor irjon Laci s akkor küld neki tiz forintot . . . egy jó revolverre.

Igy állottak a dolgok, midőn Laci jóbarátjától, Mekényessy bárótól távozott. Boldog mosoly révedezett Laci szép selymes fekete bajuszkája körül . . . s vigan fütörészve, ezüstfogantyus botjával a levegőben hadonászva, sietett a gőzfürdőbe.

Péter elnyerte a mágnás kaszinó bérletét s hiány nélkül le is fizette Brenner Lacinak a még visszalevő ötezer forintokat. Hanem aztán csuda történt. Sem Mekényessy báró, sem pedig Laci nem jártak többé abba a költséges körbe, melyet Mágnás Kaszinónak hívnak, sőt Laci még nagyobb bolondságra is adta fejét, midőn jogi vizsgáit mind letette — elment Magyar-Óvárra a gazdasági akadémiát hallgatni. Szüleivel a legnagyobb egyetértésben élt, keveset költött s szorgalmasan rakta le vizsgáit. Midőn az absolutoriumot tárcájába rejté boldog mosolylyal s csomagolai készült, hogy immáron elhagyja a tudomány

— **(Személyi hír.)** Báró Fejérváry Imre főispán, ma délután a három órai vónattal Budapestre utazott.

— **(A Cankl-Fielitz féle hangverseny.)** Hirt adtunk arról, hogy Fielitz beteg fekszik s így a hangverseny rész nem vehet. A zenekarnak tegnap volt a filharmonikusok helyiségében az utolsó próbája, melyen — a mint előre megvolt állapítva — magának Fielitznek kellett volna dirigálnia. A mester megbetegedvén, Scharf Róbertet, a cs. és kir. 53. gyalogezred zenekarának karnagyát kérték fel, hogy a hangversenyt vezényelje. A tegnapi próbán is már Scharf Róbert karnagy dirigálta a zenekart s e próbán észleltük, hogy a hangverseny mindenben meg fog felelni a szerző intencióinak, mert Scharf sas szemekkel veszi észre a kompozíció szépségeit, melyeket karmesteri talentummal érvényre is juttat a nagy képzettségű zenekar révén.

— **(Aprószenetek.)** Ma üli a katolikus egyház az aprószenetek ünnepét annak az emlékére, hogy Heródes annyi ártatlan kisdédet megöletett. E napon ma is, mint már ősidőktől fogva ugyszólván, virgácsokkal járnak az emberek, hogy egymást megütlegelven egészséget kívánjanak egymásnak, hogy — mintegy — kiverjék egymásból a betegséget, a betegségnek még a csiráját is. Az aprógyerekek házról házra jártak ma is a virgácsal s egy-két fillér fejében sorra verték az embereket szavalván közben jókivánatokat. Sőt az utcán is elébe álltak az embereknek s bizony végig verték — s még pénzt is kaptak érte. Bezzeg máskor próbálnák meg. Node régi szokás, szép szokás s bár tudjuk, hogy a következő évben is lesznek kisebb-nagyobb betegségeink, a jókivánat mégis jól esik.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 28-án reggel 6 órakor a tettei vitzartóban 675 kbm., az ellentartóban 375 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 790 köbméternek találtatott.

— **(Jegyzők értekezlete.)** Baranyavármegye pécsi járásának körjegyzői kara ma délelőtt tíz órakor értekezletet tartott a központi járás főszolgabírói hivatalában Wawiss Sándor, járási főbíró elnöke alatt, a

műszájának székhelyét, a postaszolga terjedelmes levelet kézbesített neki.

— Alfredtől levél! — kiáltá örömmel Laci s mohón bontja fel kedves barátja levelét.

Egyetlen jó barátom Laci!

Mekényesi Miklós gróffal nem egyezkedtem, hála baráti tanácsodnak s így ma perünket az utolsó fórumon is megnyertük. Első dolgom volt, miután édes jó anyámat és Laura nővéremet karjaimba zártam, hogy neked mindent megírok. Bocsáss meg édes Lacim, hogy ígéretem dacára is elmondtam anyámnak és Laurának baráti önfeláldozásaidat; nem tettem volna, de az öröm beszámíthatlan állapotba sodort. De hát nem hiszem, hogy ezért restelkedned kellene, mivel azok, kiknek elmondtam, nem fogják tovább adni. Meg aztán, ha láttad volna enyéim átszellemült arcát, midőn elmondám nekik, hogy Budapestről a Duna jegén kocsolyáztál le paksi ügyvédemhez, kinek azt az ötezer forintot elvitted az utolsó pillanatban, hogy megvehesse azt a kellemetlen ékföldet, melynek kedvéért aztán az a két még életben levő tanu bevallotta, hogy öreg apám én reám hagyta szóbelileg a csáklási és zsebeházi uradalmakat. Midőn elmondám nekik annak a hater ezer forntnak a történetét, hogy bár nem tiltott, de mégsem a legszebb módon és eszközzel szerezted meg azt a pénzt, hogy a legválságosabb pillanatban segíts rajtam, akkor sirva borultak reám Laura elragadtatásában azt mondta, bár

jövő évi népszámlálás, valamint a jövő évben életbelépő új állategészségügyi törvény és a munkásbetegségélyző pénztárak felállítására tárgyában.

— **(Árad a Duna.)** A m. kir. földmívelésügyi miniszterium vízrajzi osztályának legújabb kibocsájtott jelentése szerint a Duna folyam árad. Természetes, hogy ez az áradás nem komolyabb természetű s pusztán abban leli okát, hogy a folyam a felsővidéken néhány nappal ezelőtt zajló jégkéreg alá került s ennek most bekövetkezett olvadásakor, néhány centiméternyi s tán csak huszonnégy óráig tartó áradást tüntet fel.

— **(Szerencsétlenség ablaktisztítás közben.)** Backelmayer János, a pécsi tanítóképezde szolgálója, ma a déli órákban ablakot akart tisztítani a Lyceum épületében s e célból fellépett a lépcső korlátjára, hogy onnan az ablakra hághasson. E közben azonban lába megcsuszott, s a szolgáló szerencsétlenül bukott le a lépcsőházba, hogy bal allászarát eltörte. A szerencsétlenül járt embert beszállították a kórházba.

— **(Nyugalomba készülő tanító.)** Nem mintha valami különös esemény volna; de közéletünk egy oly ismert alakja készül nyugalomba lépni, kinek hosszas irodalmi működését méltányolni az elismerés parancsolja. Ezen ferfiu Liebbald Béni, társasági tanító Szabolcsbányatelepen, ki teljes harmincnyolc évet töltött a tanítás terén s mostan visszavonultan kívánja munkás életét befejezni nagykozári birtokán. Ki nem ismerné az élénk kis: »Gazdasági Néplap“-ot, melyet már a 27-ik évben Liebbald Béni szerkeszt s mint jeles gyümölcsész általán el van ismerve. A fővárosi szaklapok általán kedvelt munkatársa s lapunk keletkezése óta mi is gyakrabban hoztunk tőle gyakorlati és tanulságos cikkeket. Node visszavonulása nem azt jelenti, mintha leakarná tenni pennáját; mert nehéz azt elhagyni, a mit az ember megszokott. Most, midőn minden idejét kis gazdaságának, szőlőjének, kertjének és különösen kedvelt gyümölcsfáinak szentelheti, hiszszük, hogy még gyakrabban fogunk találkozni nevével lapunk hasábjain.

— **(Hütlén asszony.)** Asszonyhűség tündér álm, így mondja a nóta. Csak az a jó, hogy nem minden asszonyra illik ez a nóta. Papp Erzsébetnél azonban bevált, de

itt volna most a te Lacid, hogy megcsokolhatnám derék baráti tetteért!

Azt hiszem, e pillanatban már kezeidben van végbizonyítványod s azért mellélkelve van szerencsém e kinevezési okmányt is elküldeni, melyben jószágkormányzómmá neveztelek ki. Bonorum directorom lakása pedig a kiskastélyban lévén, felkérlek, hogy már csak azért is foglald el azonnal állásodat, mivel alig várhatjuk, hogy karjainkba zárhassunk.

Ezek után fogadd baráti ölelésemet, melylyel maradtam

hű barátod

Mekényessy Alfréd báró.

* * *

Méla csendes decemberi éjszaka ereszkedett a zsebeházi vidékre. Egész nap sűrű hó esett a fagyos rögre. A merre a szem ellátott, fehér lepel borította a zsebeházi dominium óriási területét. Messze távolról barnult a kápozdi tölgyerdő, annak is a teteje fehér kalappal nyugtázta a mai szakadatlan hóesést. Most éjszakára kiderült az ég, miriád reszkető csillag fénylett hideg fényében a mélyen kék égboltozaton.

A kastélyból s a cselédségi épületből most imbolygó szöveteknek kerülnek a kastély nagy vaskapujához, mely előtt már néhány kocszi várakozik.

— Ki a kaput s haladéktalanul fel, a tölgyerdő felé mehettek! — kiáltá egy harsány hang s Alfréd gróf, a hang tulajdonosa is egy közeli egyfogatu gigger ugorva, szörnyü ostor-

a boszu még sem őt érte s így kikerülte sorsát. Lukács György, gyári munkás a Höfflergyárban, az Ágoston-utca 82. szám alatt lakik Papp Erzsével, a kivel vagy tizenhat éve vadházasságban él. Egy szobájuk s egy konyhájuk volt. Ezelőtt egy hónappal oda fogadtak egy szoba urat, Csuka József bányamunkást teljes ellátásra s pedig úgy, hogy ő meg az asszony benn aludtak a szobában, Lukács pedig kinn a konyhában. A fiatal ember aztán hamar meghódította az asszonyt, a ki hamarosan belé is szeretett. Csak hogy a viszonyt észre vette a gazda is. Tegnap este Lukács nyolc óra tájban otthon vacsorázott s észre vette, hogy a fiatalok csókolóznak. Felingerült s kiteszkolta őket a szobából, miközben azok megpöfozták őt. Erre a kezében levő zsebkéssel, melylyel vacsorázott, megvagdalta a legényt úgy, hogy az a nagy vérveszteségtől élettelenül rogyott össze s be kellett szállítani a kórházba, Lukácsot pedig rögtön letartóztatták.

— **(Hirtelen halál.)** Huber Adolf, pécsi lakos, késműves, tegnap este boltbezárás után a Merkl-féle petrezselyem-utcai kocsmába ment, hol hirtelen összeesett és meghalt. A hatvankét éves embert halva szállították el a kocsmából petrezselyem-utca 26-ik számú lakására, honnan holnap, folyó hó huszonkilencedikén délután három órakor temetik el a budaikülvárosi temetőbe. Özvegye, szül. Zelenka Zsófián kívül, leánya s kiterjedt rokonsága gyászolja.

— **(Hamis járlatlevelek.)** A hatóság emberei tegnap délelőtt Regenye községben két cigányt tartóztattak le, kiknél egy pej kancáról s egy két éves csikóról szóló, hamis járlatlevelet találtak. A cigányokat biztos őrizet alá tették s most keresik a hamis járlatlevelek mellé a lovakat.

— **(Birói kinevezés.)** Dohmann Miklós, kaposvári járásbírósi albiró, a kaposvári kir. törvényszékhez biróvá kinevezetett.

— **(Az a gólya!)** Miltner Erzsébet szemrevaló somberekai hajadonhoz immár második látogatását is bejelentette a gólya, melőlőzvéen ama rendes formákat, a melyek az ilyen látogatás következményeit törvényeseknek minősíthetnék. Megesett a szive Perkátlics Lázóné somberekai asszonynak a Miltner

csapással indította meg a kis muszka mént. De alig száguldott néhány száz lépésnyire, már találkozott egy vágató kocsival, melynek amugy is rohanó lovait Laura bárónő nógatta hangosan előre.

— Megjöttek, hála Isten! — kiáltá Alfréd báró. — Megfordulni! — parancsolá a hátul következőknek.

— Mi történt veletek? — kérdé izgatottan a báró Laurától.

— A farkasok . . . Laci, azaz Brenner ur, birokra ment velük . . .

— Hol van Laci?

— Ajultan fekszik a kocsiban . . . csak hamar küldj orvosért . . . mert jobb karjának vége . . . azt hiszem, keresztülharapta az a fenevad.

Alfréd felordított fájdalomában, aztán pedig kikerülve nővére kocsiját száguldott Écse felé, a legközelebbi orvosért. Szombati ispán azonban a fegyveres legényeket kocsijára parancsolta s csakhamar nyomába ért Laci bárónak, ki minden fegyver nélkül rohant segélyért barátja számára.

Két kinos óra telt el, mire Alfréd báró az öreg körorvossal megérkezett, ki aztán Laci sebeit kimosta, azokat rendesen bekötözte.

— Doktor ur! — Elveszti Brenner ur kezét?

— Feltétlenül. Holnap kollegámmal kijövünk s leveszszük kezefejét; ez a legjobb eset. Ha azonban Brenner ur netán nem kifogástalan vérű, akkor alighanem egész karját kell levennünk.

Erzsébet baján és hogy a golya látogatását megakadályozza, az általa már sok helyütt kipróbált módszer segélyével és bizonyos számú csengő koronák árán — segíteni vállalkozott. Azonban a somberekiek derék rendőrőrmestereknek, ki még az éj sötétében is őrködik a rend fölött, valamiképp föltűnt az, hogy Miltner Erzsébet lakása ablakán késő éjjel is fényt látott kiszűrődni. Az ablakhoz lopozott és hallgatózni kezdett. A hallottak után a lakásba hatolt s ott a törvényes állapot helyreállítása érdekében kutatva, oly nyomokra akadt, a melyek alapján a mohácsi kir. járás-bírósnál Miltner Erzsébet és Perkátics Lázóné ellen magzatelhajtás miatt megtette a följelentést. A további vizsgálat folyik.

— **(Közkut a járdán.)** Megemlékeztünk néhány nappal ezelőtt a város ama gavallér tempójáról, hogy az ünnepek előtt megnyitotta a vízvezetékeket. — Ugy látszik azonban, a város nem sokat bizott a maga gavallérságában, mert a közkutakat nemcsak hogy állva hagyták, hanem ahol szükségesnek látták, ujakat is állítottak fel. Egy ilyen közkut a Ferenciek utcáján is állott a 8 ik honvédbuszárezred dandárparancsnoksága előtt, miután azonban a nem csekély kocsiforgalom folytán néhány kocsi oldalba tisztelte, hát kapták magukat és felállították ezt a közkutat a *gyalogjárdára*. Mondjunk még egyebet is? Azt hisszük, felesleges!

— **(Ígaz jószág nem vesz el.)** Régi magyar közmondás ez, melyet bár nem igen gyakran, de néha mégis igazol a példa, ahogy az a napokban Somogyon is megtörtént. Néhány héttel ezelőtt történt, hogy több kisebb holmival együtt, ellopták *Gadó* István ottani lakosnak az ezüst óráját is, mely azóta nem került meg. Az ünnepek alatt aztán átment a káros egyik szomszédjához, hol a legnagyobb meglepetésére a falon lógva, a saját ezüst óráját látta meg. E fölfedezésre a szomszéd nem is tagadta, hogy az ezüst óra csak nemrég került birtokába, a mikor is egy *Kelmen* Antal nevű kocsislegénytől vette, kit *Gadó* István bocsájtott el a szolgálatából. A szomszéd persze nem tudta, hogy az óra lopott, mert a kocsislegény mint sajátját adta el neki. Így aztán az óra visszakerült régi tulajdonosához, a tolvaj legény után pedig megindították a nyomozást.

— **(E'gazolt kisleány.)** *Harmat* István pécsi lakos fuvaros, ma a kora reggeli

De hát nem hiába volt karácsony est, nem hiába áldották az új jószághoz vezető jó szívét az uradalmi cselédség apraja-nagyja; nem hiába fordult öreg s fiatal az egek urához forró fohással, igaz kérelemmel . . . mert másnapra a megérkezett két orvos kinyilatkoztatta, hogy a kar amputálása mellőzhető. Igaz, hogy karját *Brenner* ur nem igen fogja használhatni, hanem hát az is valami és vigasztaló, hogy karja megmarad.

— *Brenner* ur, hogy érzi magát? Nagyon sok fájdalma van nemde? — kérde a halvány arcú *Laura* baronesz.

Laci nem szólt, csupán fájdalmasan mosolygott.

— Ne féljen édes *Brenner* ur, az orvosok azt mondták, hogy karját nem kell levenniök. Csupán azt mondták, hogy nem igen fogja használni.

Brenner szemeiben könyök törtek elő.

— Ne busuljon édes életmentőm! — kérde a lány a beteget. — Tudja mit? Ha nem használhatja jobb kezét, leszek én a jobb keze. — Jó lesz? — kérde lángpiros arccal *Laura*.

A beteg révedező szemmel nézett a lányra, úgy látszik, nem értette meg.

— Elfogad feleségül *Laci*? — majdnem kiáltva kérde az izgatott leány.

Most már hangosan felzokogott a beteg férfiú s gyenge balkezevel kereste a lány forró kis kezét, melyet alig akart elengedni.

— Édes *Laurám*, köszönöm! Későn, de mégis.

órákban a Kossuth-utca végén elütötte kocsi-jával *Kleinberger* Jenő cipész nyolc éves leányát. A fiatal leánynak szerencsére néhány horzsoláson kívül más baja nem történt, úgy, hogy a maga lábán folytathatta az útját, a vigyázatlan kocsist pedig feljelentették a rendőrségnél.

— **(Szerencsétlenül járt bányász.)** *Ilia* János vasasi lakos bányamunkás, a napokban az egyik tárnában szénfejtéssel volt elfoglalva, midőn a „Jó” tárnából kifelé jövet bal lábfeje egy csillér kereke alá került. S szerencsére csak könnyebb zuzódást szenvedett a bányamunkás, mindazonáltal a baleset okának kiderítése végett a vizsgálatot megindították, miközben kitűnt, hogy a balesetért senkit sem terhel felelősség s azt pusztán a szerencsétlen véletlen okozta.

— **(Halál utközben.)** *Krausz* János, 75—80 éves lipovai lakos lakásáról távozva Rác-Tóttősen lakó leányának látogatására ment. Visszafelé indulva — ugylátszik — a nagy ködben elévedt s a maissi hártárba került, hol őt a maissi réteknél részben megfagyva és félholtan találta *Horváth* Pál, főherceglaki csendőr. Maiss előjárósága kocsin a községbe szállította az öreg embert, de ez szállítás közben meghalt. A rendőri szemlét teljesítő járásorvos az elhalt hozzátartozóinak meghallgatása után megállapította, hogy *Krausz* János gyalogolás közben elfáradván, lefeküdt s a zordon időjárás behatása alatt szívzélhűdés következtében természetes halállal mult ki.

— **(Szivbajos ember a karzaton.)** A mai városi közgyűlés alkalmával a közönség karzatan épen akkor, mikor a zobaki kószállítás ügyét tárgyalták, egy polgár ember rosszul lett és erős hörgések között majdnem lefordult ültéből. Szerencsére, idejekorán felnyalabolták és kivitték s így a közgyűlés me nete fennakadást nem szenvedett. A szerencsétlen szivbajos s baja éppen akkor ért rá, mikor gyönyörködött a városatyák szónoklataiban.

— **(Megszökött hazulról.)** *Császár* István hatvanéves hosszúhetényi gazdálkodó, már huzamosabb idő óta csendes elmebetegségben szenvedett. A napokban egyszerre eltűnt az öreg ember a háztól, a hova másnap sem tért vissza. Ekkor a hozzátartozói jelentést tettek az esetről a községi előjáróságnál, mely nyomozást indított az öreg ember után, kit hosszabb keresés után sikerült is a falu hártárában megtalálni. *Császár* István, elcsigázva a kiállott éhség és hidegtől, ott ült az árokparton és sehogy sem akart a hatóság emberei jóakaratu hívásának engedni. Végre is erőszakkal kellett hazavinni *Császár* Istvánt, a kit most addig őriznek odahaza, míg a tébolydába szálltatása iránt tett inkézkedéseknek foganatja lesz.

— **(Lezárják a vizet.)** Karácsonyi ajándékképpen kaptunk a várostól vizet; kinyitották a magánvízvezetékeket a karácsonyi ünnepekre, ha már bor nincs is bővíben, legyen legalább elég vize a népnek. Az ünnepek elmúltak s a város visszavonja ajándékát, a mennyiben a mai napon már folyamatban van a magánvízvezetékek lezárása. Hogy pedig ismét mikor fogják kinyitani a vízvezetékeket, az az idők kérdése, talán majd a jövő karácsonykor, addig meg csak használjuk a közkutakat egészséggel.

— **(Részeg cseléd leány.)** *Walflinger* Katalin cselédleány tegnap este berugott állapotban a városháza előtt fel-alá sétálgatott s közben egyre siránkozott s azt hangoztatta, hogy ellopták a fülbevalóját. Megjegyzendő, hogy egyébként is botránnyosan viselkedett, miért a rendőség lefűlelte s bevitte a torony alá, a hol kttűnt, hogy fülbevalóit bizony nem lopta el tőle senki sem, hanem a korcsmárosnénál hagyta előrelátásból, hogy valaki esetleg el ne vigye tőle.

— **(Véres verekedés.)** Olyan borközi, ünnep utáni hangulatban, csunya vere-

kedést rendezett tegnap Bosta községben néhány legény. Még előző napról beszélve, betértek a korcsmába, hol aztán csakhamar összekülönböztek, miközben az egyik legény, *Kucsora* Tamás egy sörösüveget dobott társa, *Vörös* István felé. Az üveg nem talált ugyan, de *Vörös* olyan dühbe jött, hogy kést rántott és *Kucsora* Tamás bal karján súlyos sebet ejtett. A késelő legényt átadják a bíróságnak.

— **(Felakasztotta magát.)** *Hauber* István, patacsi lakos a napokban az országuton egy utszéli fára felakasztva, egy körülbelül huszonkét-huszonhárom éves cselédlegény hulláját találta. Nyomban jelentést tett az esetről a községi előjáróságnak, mely a megejtett vizsgálat során kiderítette, hogy a felakasztott legény *Kert* Tamás, egy szomszédközségbeli kocsis, kit — mint az egy a zsebében talált levélből kitűnt — a szerelmi bánat kergetett a halálba.

— **(Két gyerek.)** *Schneider* Imre és *Kocsis* Béla, iskoláz gyerekek, együtt jártak az aprószentek virgácsával házról házra, együtt gyűjtötték a filléreket, a melyeken elosztózkodók voltak. Mikor osztózkodásra került a sor, akkor összevesztek s hogy felforrt bennük a méreg, az nem is csoda. Kis fazék hamar felforr. Mikor okos szóval nem győzték meg egymást, előrántották a korbácsot s jókivánatok nélkül egymást kezdték ütlegelni, nem nézven a helyet, hogy hová. Így esett aztán meg, hogy *Kocsis* Béla társának a szemközé vágott oly erővel, hogy a gyerek elszédült és elesett. *Kocsis* Béla erre futásnak eredt, míg a Deák-utcában járó emberek az elesett kis hőst magához térítették. A kis emberek afférját valószínűleg a szülők fogják folytatni.

— **(Elcsuszott.)** Ma korra reggel a plébánia-utcán ment végig egy árpádi tejes asszony s a gyalogjáró szélén megcsuszott s oly szerencsétlenül esett el, hogy fejét beverte. A kanna természetesen kiesett a kezéből s tartalmának fele kiömlött. A szerencsétlenül járt sváb asszony neve *Prándl* Ádámné.

— **(Éjjeli csend.)** Tegnap este színház után a petrezselyem utca lakóit éktelen kutyavonítás ébresztette fel nyugalmukból. Két suhanc kinezott egy szegény kutyát embertelen módon. Néhányan kisiettek a nagy lármára lakásukból, mire a két vitéz elillant. Kár, hogy azt a két suhancot nem kinezta meg egy senki sem, mint ők azt a kutyát.

— **(Emberölés és gyilkossági kísérlet.)** *Tursch* Károly és *Penc* Lajos mohácsi lakosok Mohácson a Kazincy-utcában *Mihájloivcs* Simon mohácsi lakost a földön fekvő, haldoklóféiben találták. Az esetről a városházán jelentést tettek. Erre a felig holt embert a kórházba szállították, hol az a fején levő sérülések folytán reggel öt órakor meghalt. A csendőség ebben az ügyben megindította a nyomozást és a következő tényállást derítette ki: *Sztojanovics* Dusan, mohácsi lakos, szolgabírói díjnak, betért *Males* Lukács korcsmájába, hol több fiatal emberrel találkozáván, borozni kezdtek, miközben tamburások is jöttek és csakhamar táncra kerekedtek. *Sztojanovics* a korcsmáros nejét is táncra kérte, a mi a korcsmárosnak nem volt inyére. Az ebből támadt szóvita közben ugyancsak a korcsmában volt *Mihájloivcs* Simon, *Sztojanovics*nak haragosa fölugrott és egy üveggel *Sztojanovics*ot szó nélkül fejbe ütötte; erre *Sztojanovics*, mivel arcát elborította a vér, a korcsmából távozott. Az utcán megállván, hallotta, hogy *Mihájloivcs* Simon a korcsmából kijött és őt észrevéve azon szavakkal, hogy: „ezt megölöm” üldözőbe vette; *Sztojanovics* a korcsmával átellenben levő lakására igyekezett, de alig ért a kapuhoz, *Mihájloivcs* utolérte őt és kést emelt reá. *Sztojanovics* más menekülési módot nem találván, a kapuban talált kapát fölkapta és vele többször fejbe csapta *Mihájloivcs*ot, ki erre a korcsma felé tántorgott. *Sztojanovics* többet nem tud, mert lakására tért. Valószínű, hogy *Mihájloivcs* nem

ért a korcsmaig, hanem már utca közepén összeesett. Ebből kifolyólag Taskovics Zsifkó, Mihájlovics sógora boszút esküdött Sztojanovics ellen. Az alkalom hamar megjött, mert másnap délelőtt kilenc órakor az utcán találkozott vele, mire kést rántva, öt üldözőbe vette, de Sztojanovics szerencsésen elmenekült. Taskovicsot elfogták, de tettét tagadja; azonban három szemtanu ellene bizonyít.

— **(Gyermekáldás!)** Hat leány és négy fiu! Most már elhiszem, kedves barátom, hogy a küszöbön lévő ünnepek önnek nagy gondot okoznak és mind a mellett tengerpénzt akar e nehéz időkben törekény játékszerekre költeni! Nem, ezt ön nem teheti, ennél sokkal jobb tanácsot adhatok. Menjen VII., Erzsébet-körut 34 ik szám alá, vagy bármely bankházba, vagy dohánytözsébe és vegyen 1901. január 12-iki húzásához mind egyik gyermekének csekély 40 fillérért egy-egy sorsjegyet. 40 fillérért a 10.000 koronás főnyeremény, vagy más 1000 koronás stb. nyereményt csinálhat, gyermekeinek pedig igen nagy örömet szerez és a mellett egy nemes ügyön lendített, mivel ezen sorsjátékot szegény diákok javára rendezik.

— **(A csiga és a szélvész.)** Az év egyre rövidebb lesz, a nappal — lassan ugyan — de egyre hosszabb. Ismét egy perccel hosszabbodott a nappal, s új esztendeig hat perccel növekedik. A XIX. század utolsó napjai érzik, hogy a századdal együtt nekik is végük közeledik, elenyésznek s ki tudja, ki fog szívesen visszaemlékezni rájuk? És mivel ezt érzik, azért sietnek, hogy legalább tovább gyönyörködhesse a napvilágban. A vesztét érző emberek émi sietése az. De mit ér? A nappal a hátralevő egész hét alatt csupán hat perccel tud meghosszabbodni, a multa zuhanó év pedig ezernégyszáznegyven perccel fogy napról napra. A csiga hasztalan versenyez a rohanó szélvészszel, épp úgy, mint mi, emberek. Mi is azt hiszszük balgaságunkban, hogy ha földi örömeinket mesterségesen nyújtjuk, fokozzuk: többet élünk. Pedig dehogyan! Szembe velünk, mint a dühörgő vonat, jön, robog, vágat a mult felé a rohanó idő és mindent, a mi utjába esik, elsöpör. Titeket is, a kik meguntátok, minket is, a kik szeretik az életet.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei.

1900. december 28. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 757.2 mm. (súlyedő)

Hőmérsék = 4.6 °C.

maximuma: 0.1 °C }
minimuma: -2.0 °C } tegnap.

Párányomás: 5.7 mm.

Relatív nedvesség: 90.

Felhőzet: 10¹ Cum. SW.

Szélirány s erő: W. 1.—

Csapadék 24 órai: —.

Szeles, idő várható esapadékkal.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

⊙ **Falu rossza.** Először esett meg ezen szezonban, hogy hétköznap adnak népszínművet, holott ezt csak vásár- és ünnepnapokon szoktak nálunk játszani. Ez most ép olyan furcsa, mint az, hogy a karácsony két ünnepén egymásután operettek adtak este.

A falu rosszát bizony kevesen nézték végig, pedig elég szép előadás volt. Göndör Sándort tavaly Bakó adta, idén Mezey Andor. Bakó tragikai erőt vitt be játékába s a suba alatt Julius Caesar mozgott jóformán. Mezey bár kissé vontatottan játszott, s sokat érzelt, megis jobban közvetlenebb volt s Göndör Sándor duhajkodásában is részvétet tudott kelteni. Énekszámait meg mindannyit érzéssel énekelte el. Finom Rózsit Szekula Sárának osztották, a ki szépen megfelelt feladatának. Németh János, nevenapját ülvén,

szörnyű jó kedvvel játszott, felvillanyozta a babérkoszoru s rajta a »drága kis levélke«, melylyel tisztelői lepték meg. Eltekintve attól, hogy tulzott tegnap is, mint rendesen szokott, jól játszott, elemében volt. Kende Paula és Komlóssy Ilonka igazán kedvesen játszottak. Jó volt Rajz és Delli is. Oláhné Henriettéről külön emlékszünk meg. Minden népszínműben karikatúrát mutat be egész indokolatlanul s ugyanazon tájszólással beszél, játszanak bár a darabok az ország különböző részein s minden mondókáját úgy harsogja el, mintha legalább is 6 volna a főhős. Szolidabb alakítással érne el hatást, így legfeljebb a karzatnak tetszik.

A zenekar pedig a felvonás közökben mintha csak macskazenét akarna adni a közönségnek. Nem hangolják jól össze a hangszerüket. Ők persze ezt nem veszik észre, mert abban a lyukban csak saját hangszerüket hallhatják, de már nehányszor figyelmeztettük őket, de — a mint látszik, sikertelenül. (C.)

Folyószám 89. Idénybérlet 89. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szombaton, december 29-én:

Rip van Winkle.

Víg operette.

Személyek:

Ripp-Ripp	Mezey Andor
Lisbet	Szekula Sárka
Derrick	Németh János
Van der Bilt	Nádassy József
Nikk	Nagy Dezső
Katrina	Gergely Gizella
Sarlott	Nagy Vilma
Rikkardson	Füredi Gusztáv
Kék hegyek szelleme	Szokula Sárka

Holnap, vasárnap, december 30-án:

Délután 3 órakor félhelyárakkal.

Kuruczfang.

Bokor József történeti korrajza.

Este félnyolc órakor rendes helyárakkal.

Szegény Jonathán.

Operette.

TÁVIRATOK.

— **Lopás a „Nemzeti Szalon“-ban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Nemzeti Szalon“ igazgatósága jelentést tett a rendőrségen, hogy egy értékes, zománcos, nagy Rappaport-féle váza eltűnt a tereméből. Valószínűleg a Szalon karácsonyi látogatói között volt a tolvaj.

— **A weimari nagyherceg betegsége.** („Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A weimari nagyherceg életveszélyesen megbetegedett. Influenzája volt s ehhez most tüdőgyulladás járult.

— **Háboru Délafrikában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Wryburgból jelentik, hogy egy boer csapat százötven szekérral átkelt a déli vasuti vonalon, másik csapat ágyúkkal átlépett az északi vonalon, két csapat a Damara földre ment.

— **A khina háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pekingből távirják: Az amerikai csapatok egy része elindult Pekingből megbüntetni ama boxereket, kik Peking közelében a keresztény bennszülötteket elégették.

— **Egy főszolgabíró fegyelmi ügye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pozsonyban báró Way főispán elnöklésével ma kezdődött a fegyelmi tárgyalás Kiss Vilmos, volt nagyszombati főszolgabíró ellen, ki Szivák Emil szeredi gyógyszerész és mások által több ízben pénzzel megvesztette magát. A községi szegény alapot rendetlenül kezelte, a bíróválasztásoknál jogtalanul honoráriumokat vett fel. A tárgyalás megkezdésekor a pudmerci plébános-tól jelentés érkezett, hogy a főszolgabíró Pálffy grófnak az odavaló szegényeknek tett alapítványát elkezelte. Erre az újabb ügy megvizsgálása miatt a fegyelmi tárgyalást bizonytalan időre felfüggesztették.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi december hó 24-én sköv. napjain elintéztett ügyek.

I. Polgári tanács.

Előadó: Filch Antal.

- V. 3123. Brunner Józsefné — Wolf Bernát holtta nyilv. — rmv.
3242. Szegletes Gyuláné — Szelei Endre s t. 2000 korona. — hh.
III. 3124. Nemes-Bükön elhalt Kása Mihály hagy. — hh.
3250. Diósberényi illetőségű Balaskó György hagy. — hh.
3270. Laskafalun elhalt Mike Antal hagy. — rend.
3276. Singer Comp. varrógép részv. társaság — Récei Simon zárlat. — hh.
3301. Gali András — Dóry László s n. végr. — fo.

Előadó: Tóthossy Béla.

- V. 2983. Feith Vendel — özv. Feith Mátyásné s t. végr. érvényt. — hh.
3130. Czippan Anna — Gelencsér József házass. felb. — hh.
3131. Dr. Szász Endre s t. — Geiger Gyula panasz. — hh.
3150. Fazekas Erzsébet — Matolcsi József panasz. — mv.
3240. Kóra János s t. — Péterfai István s t. jog-ügy. érvényt. — hh.
3269. Busbach Katalin — Busbach Erzsébet s t. öröks. — hh.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 2977. Schwabach Viktor és Zsigmond — Weisz Izsák s t. 971 frt 46 kr. — hh.
2978. özv. Gacza Józsefné — kk. Gacza József s t. özv. j. elism. — mv.
3037. Gercsics Ferenc — Szigriszt János 2572 k. 90 fill. — mv.
3059. Kaposvári gazd. hitelszövetkezet — Schön Mihály s t. 7854 k. 90 fill. — rmv.
3070. Schwabach Zs. G. — Spitzer Herman 554 frt 45 kr. — mv.
3296. Mozsá Rebeka — Lazi József 596 k. 32 fill. — hh.
3298. Farkas András — Kramer Teréz s t. 300 k. — hh.
3299. Dr. Cholnoky Sándor — özv. Pecznik Jánosné 100 k. — hh.
III. 3244. Paczák Ágoston — Novák Sándor végr. — hh.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 3239. Rák Mária — Molnár János válóper. — hh.
3241. özv. Prakatur Vinkó s t. — Benics Mió s t. vagy. köz. megsz. — rmv.
3285. Glöfner Adolf — Königstein Janka válóper. — hh.
3306. özv. Horváth Jánosné — Szlamek Mária s t. öröks. — hh.
3319. Pavkovics Antal — Pavkovics Péter s t. köz. megszünt. — hh.
3322. Beck József — Müller Mária válóper. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula.

- V. 3238. Szabó Péter — Szabó János tartásdíj. — hh.
III. 3280. Dr. Kriszt Béla — Csordás Lidi s t. végr. — hh.
3290. Schlesinger és Podvinecz — Kohn Teréz végr. — hh.

Előadó: Graff Károly.

- III. 3125. Lakatos Eorbála s t. — Pörcicz Pál tjug. bek. — rend.
3178. Szücs Ödön — Ritz Károly zjug bek. — rend.
3206. Bárász Róza — Zubán József végr. — hh.
3217. Varazdi takptár — Scheffer Rezső végr. — fo.
3219. Kuzmán Iván. — Balazsin Anna tjug bek. — fo.
3220. Kuzmán Iván — König Vince tjug bek. — mv.

3228. Nagykánizsai Bankegyesület — Rada István végr. — rmv.
 3232. Dr. Kemény Fülöp — Tomás ek András végr. — mv.
 3271. özv. Pigethy Antalné — Ernszt János végr. — hh.
 3272. özv. Pigethy Antalné — Dobrokesz Gyókö végr. hh.
 3278. ör. Furdi József s t. — Novák Iván s n. tjug és zjog. — rend.
 3289. Schneider Ede — Dr. Eranosz István végr. — rend.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- V. 3253. Ósz István — Dunaföldvári takptár törtl. — mv.
 III. 3136. Pap Sándor — Vince János s n. tkv. ügy. — mv.
 3148. Francz Lajos — Gayer Lajos végr. — hh.
 3171. Kir. kincstár — Szeicz Józsefné végr. — vu. hh.
 3172. Kalmár és Engel cég — Benkő Jakab s n. végr. — mv.
 3179. Dr. Kemény Fülöp — Habus Róza végr. — fo.
 3195. Berger József — Kaufmann Mór tkv. ügy. — hh.
 3196. Kir. kincstár — Berger József végr. — hh.
 3245. Ratkovics Izsó — özv. Ratkovics Mihályné végr. — rend.
 3265. Mocsai Zsuzsanna — Mocsai Lajos végr. — mv.
 3273. Kohn Miksa — Markolyevics Jócó végr. — hh.
 3275. Kácsfalú-Bolmányi hitelszövetkezet — Kiefer Márton végr. — rend.
 3277. Dr. Kemény Fülöp — Mihalicz Mihály végr. — mv.
 3291. Szivér István — ifj. Pápai János s t. végr. — rend.

Büntető tanács.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2809. Pintarics József suly. t. sért. — vu.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2863. Hahn Mór sikk. — főt. kit.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 2849. Hohner Antal lopás. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2847. Gali József közokir. ham. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi dec. hó 31. s 1901. jan. 2-ra.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püch Antal.*

- V. 3356. Vita Rozália — Szalai Endre s t. 2000 kor.
 3380. Rusznayk Mariska — Polgár Lajos házas. felb.
 III. 3310. Dr. Bodó Aladár — Ritzl János végreh.
 3328. Huth Miksa — Königstein Katalin s t végreh.
 3388. Nagy-Kanizsán elhalt Talabér János hagy. ügye.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 3200. Kolovics Zsófia — Kolovics Lajos s t. 1500 f.
 III. 3320. Balog Dávid s t. — Kis Sámuel s t. ing. birt.
 3386. Dr. Szász Endre s t. — Geiger Gyula bizt.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 3100. Kern & Comp. cég — Vermes Dávid 1496 kor. 36 fill.
 3263. Fischer Herman — Friedländer Salamon 1015 kor. 02 fill.
 3341. Szivér István — Pap János 11 frt 62 kr.
 III. 3340. Joszt Jakab — Kramer József végr.
 3346. Kaufman Adolfné — Kaufmann Adolf végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 3369. Biró Mihály — Schöfler Ilona válóper.
 3338. Bán István — Sági Erzsébet »
 3343. Tóth Julianna — Vörös István »
 3344. Vukovics Jócó s t. — Szokolovics Koszta köz. mszúnt.
 3368. Biró János — Tóth Julianna válóper.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 3337. Szelesztei Benő — Nyuli Ignácné s t. 1217 kor. 38 fill.
 3382. Ichán Ferenc s n. — Nagy Istvánné kötv. kiad.
 III. 3384. Kratočila János — Szombathelyi Péter s t. végr.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 3157. Kertész György s t. — Bonyár József s t. zjogtörl.
 3170. Berta Sándor felszólalás.
 3227. Vald János s n. — Nagyszebeni földhit. intézet zjog.
 3229. Rittlinger József s n. — tjug bek.
 3230. Bonyár Julianna — Bonyár Samu perfelj.
 3279. Podvinec és Heiszler cég — Szabó Katalin végr.
 3373. Dr. Auber Tivadar — Dozsa Ádám s t. végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 3309. özv. Németh Jánosné — Hampó János végr.
 3324. Virág József — Csonka József végr.
 3325. Marcali ált. Takptár — Bata József s t. »
 3326. » » » » » » » » »
 3347. Rutt Mór — Petrus Mihály s n. »
 3372. Raab Antal — özv. Frenkl Ferencné s t. »

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 2897. Ferenc János hat. ell. erősz.
 2928. Farsang István s t. s t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2812. Sabján János gond. ok. suly. t. sért.
 2907. Horvát Ádám s n. m. okir. ham.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 2815. Kovács István s t. m. okir. ham.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2976. Nemes János hat. ell. kih.
 2925. Keresztes Tóth Ferenc s t. suly. t. sért.

**A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ
JÖVŐ HETI MŰSORA.**

Vasárnap, dec. 30-án délután: *Kurucfurfang*;
 este: *Szegény Jonathán*.
 Hétfő, dec. 31-én: *Gyermekrablónó*. Kezdeté 6 órakor
 Kedd, jan. 1-én délután: *II. Rákócy Ferenc*;
 este: *Gésák*.
 Szerda, jan. 2-án: *Kis szökevény*. Angol operette. Itt először.
 Csütörtök, jan. 3-án: *ugyanaz*.
 Péntek, jan. 4-én: *ugyanaz*.
 Szombat, jan. 5-én: *Traviata*

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Karácsonyi ujdonság-különlegességek.

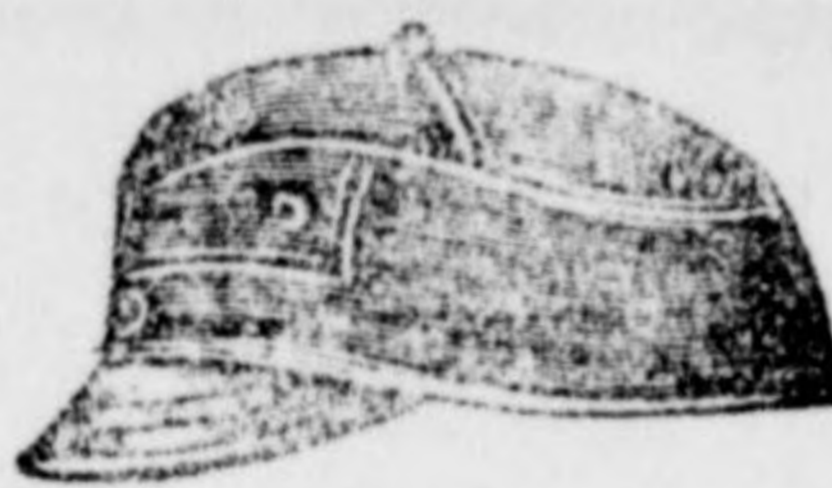

A legújabb divatu, saját gyártmányu

biber plüs kalapjaim,

valamint kitünő minőségű, kézzel gyúrt

daróc (loden) kalapjaim.

Óriási választék!

Olcsó árak!

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, maradok kiváló tisztelettel

Kovács Ignác,

Irgalmasok-utcája 16. sz.

A pécsi nemzeti kaszinó

Uj-sörgyári sörcsarnokában

folyó évi december hó 23-ától

az ünnepeken át az általánosan kedvelt

barna Bajor-sör

a la „Salvator“ kitünő minőségben,
 kimérésbe jön.

Ezen sör palackokban az Uj-sörgyárban is
 kapható és megrendelhető.

Uj-sörgyár.

Pécs város háztulajdonosainak névjegyzéke

és

a pécsi szőlősgazdák névjegyzéke

a helyrajzi és kataszteri számokkal, az utcák,
illetve dűlők szerint.

Kapható kiadóhivatalunkban.

A két kötet ára 3 korona.

Pécs belváros **Király-utca 36.**
számu házban

egy tágas bolthelyiség

3 ajtóval, jelenleg fűszer-üzlet, lakással
együtt a jövő **május 1-ére** bérbeadandó.

Szabó Sándor

„Petőfi“-hez címzett vendéglőjében

Pécs, (malom-utca 15.)

folyó hó **31-én**, Szilveszter napján,

családi társas-estélyt

rendez, melyre t. c. urat és becses családját tisztelettel meghívja.

Kezdeté **8 órakor.**

Szabad bemenet.

Jó ételekről és italokról gondoskodva van.

Mélyen leszállított árak!

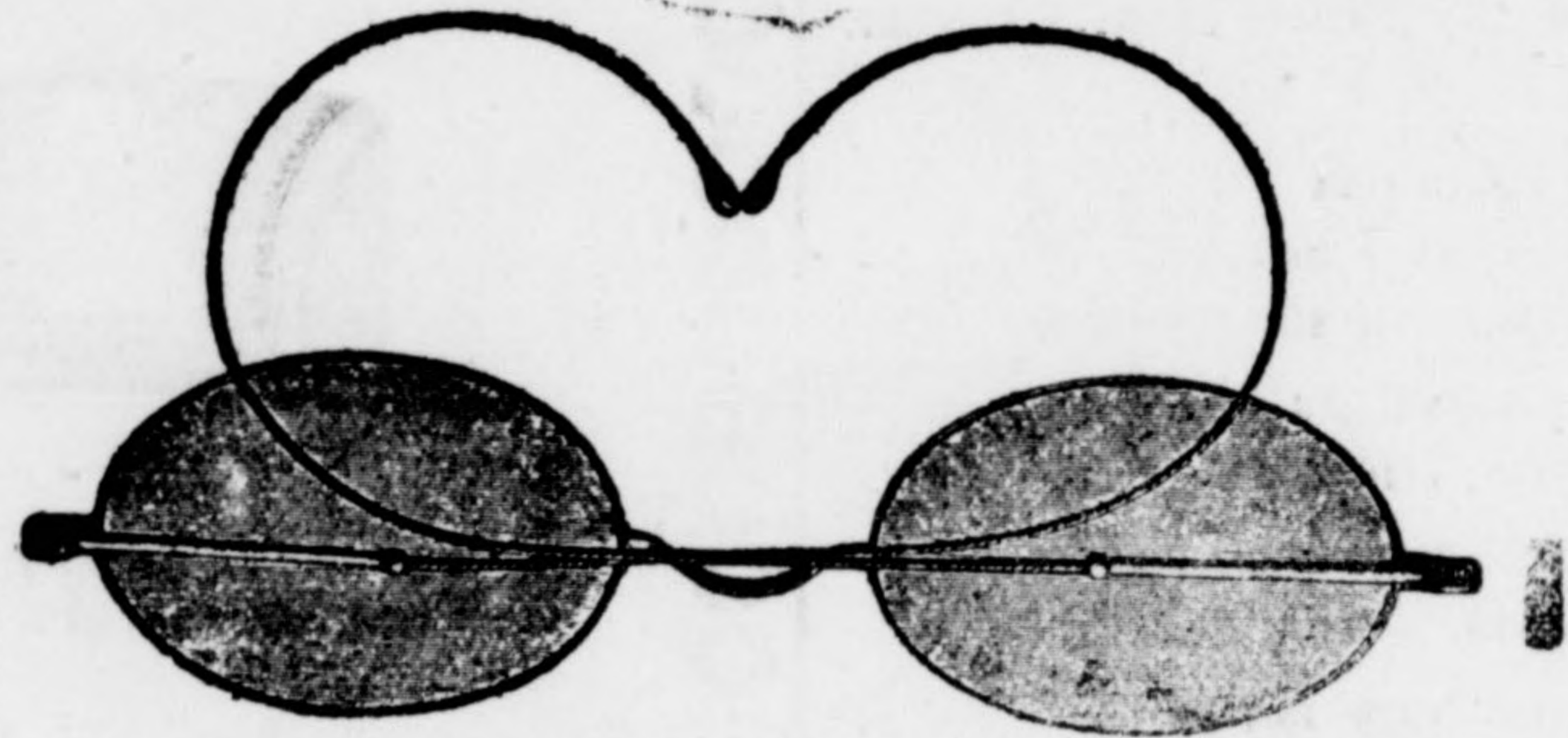
A „GÓLYA“ boltos tisztelettel értesíti a nagyérdemű
hölgyközönséget, hogy a legközelebbi

karácsonyi és újévi ünnepek

alkalmával, azon kellemes helyzetbe jutott, hogy a raktáron
levő összes árukat, u. m.

ruhaszövet, flanell, barchet és vászon
árukat továbbá **női és gyermek felöltőket**, olcsóbban,
mint bármely végeladáson, árusít el:

Stark Benedek fia
Király-utca.

A szemüveg, vagy orrszorító viselőkre nézve nagyon fontos!

Folyó évi december 1-től leszállított árak mellett.

1 szemüveg vagy orrszorító 1 frt,
1 „ „ „ Hegyi jegec-üveggel 3 „

Schönwald Imrénél

Pécsett, Király-utca Hattyu-épület.

Mindennemű javítások a leggyorsabban és olcsó áron eszközöltetnek.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

1 kg. kávé nyersen	1 frt 12 krért
1 „ „ „ Ma-	
nilla minőség, Cuba	
és Ceylon csak	— 1 „ 36 „
1 kg. gyöngykávé	— 1 „ 50 „
1 „ Cubakávé finom	1 „ 60 „
1 „ „ „ legfin.	1 „ 80 „
1 „ Mocca „ arabiai	1 „ 80 „
1 „ Arany Jáva kávé	1 „ 80 „
1 „ legf. pörkölt	1 „ 50 „

Pécs város és környékének
közönsége hogy tudja meg,
hogy mily olcsó és jó
kávé árul Köszl, ha nem
hirdeti?

A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg
a készlet tart, minden versenyen felül, ed-
dig még nem létező árakon ajánl:
1 liter jó rumot — — — — 50 krért.
1 „ finom és igen erős, zamatos
rumot theához — — — — 90 „
1 palack Tipp-Topp nevű rumot, mely min-
den versenyen felül áll, 0,35 literes
50 kr., 0,7 literes 1 frt. — **Egyedüli el-
árusítás a »fehér kakas«-nál.**

1 liter legfinomabb jamaikai rum	— 2 frt.
Cognac — 0,35 liter	55 kr., 0,7 liter 1 frt.
Thea, finom, 10 deka csak	— — 40 kr.
Legfinomabb orosz karaván thea	
10 deka — — — —	— 80 kr.
Cukor, leipnik—lundenburgi, — 1 kg.	44 kr.
„ „ „ kocka 1 „	46 kr.
Porcukor, saját őrlés 1 kg.	— — 48 kr.
Liszt 00, kilója csak	— — — 14 kr.

1 kg. padló-lakk, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru csak 80 kr.

Továbbá **mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben** és a **legolcsóbb áron** szerezhető itt be.

Szives pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.